तत्तस्मात्कृतार्थायूयंदेवयजनंयज्ञवाटं यातगच्छत ननुकृतार्थाःकिमितियास्यामइतिचेदतआह पतयइति पारयिष्यंति समापयिष्यंति पती नामनुग्रहायेत्यर्थः ॥ २८ ॥ नृशंसंपरुषम् निगमंप्रतिज्ञांनमेभक्तःप्रणश्यतीति वेदंवानसपुनरावर्त्ततइति पदावसृष्टमवज्ञयाऽपिदत्तं बहुमानेन केशैर्निवोढुंदासीभवितुम् ॥ २९ ॥ किंच नगृण्हंतिनोऽस्मान् हेअरिंदम कामलोभपापादिदमनभवतःप्रपदयोः पादाग्रयोःपतितदेहानामस्त्यास्वर्गा दिगतिरपिनभवेन्माभूत् तत्तस्माद्वास्यमेवविधेहिइति ॥ ३० ॥ मयाउपेताअनुज्ञाताः प्रत्यक्षंदेवान्प्रदर्श्याह देवाअपीति ॥ ३१ ॥ तथाऽपित्वांत्यक्तुं

तद्यातदेवयजनंपतयोवोद्विजातयः॥ स्वसत्रंपारयिष्यंतियुष्माभिर्गृहमेधिनः॥ २८॥ पत्न्यऊचुः मै वंविभोर्हतिभवान्गदितुंनृशंसंसत्यंकुरुष्वनिगमंतवपादमूलम् ॥ प्राप्तावयंतुलसिदामपदावसृष्टंकेशैर्नि वोढुमतिलंघ्यसमस्तबंधून्॥ २९॥ गृण्हंतिनोनपतयःपितरौसुतावानभ्रातृबंधुसुहृदःकुतएवचान्ये॥ तस्मा द्भवत्प्रपदयोःपतितात्मनांनोनान्याभवेद्गतिररिंदमतद्विधेहि॥ ३० ॥ श्रीभगवानुवाच पतयोनाभ्यसू येरन्पितृभ्रातृसुतादयः ॥ लोकाश्चयेमयोपेतादेवाअप्यनुमन्वते ॥ ३१ ॥ नप्रीतयेऽनुरागायह्यंगसंगोनृ णामिह॥ तन्मनोमयियुंजानाअचिरान्मामवाप्स्यथ ॥ ३२ ॥ श्रीशुकउवाच इत्युक्तामुनिपत्न्यस्ता यज्ञवाटंपुनर्गताः॥ तेचानसूयवःस्वाभिःस्त्रीभिःसत्रमपारयन्॥ ३३॥ तत्रैकाविधृताभर्त्राभगवंतंयथाश्रुत म्॥ हृदोपगुह्यविजहौदेहंकर्मानुबंधनम् ॥ ३४॥ भगवानपिगोविंदस्तेनैवान्नेनगोपकान्॥ चतुर्विधेनाश यित्वास्वयंचबुभुजेप्रभुः ॥ ३५ ॥ एवंलीलानरवपुर्नृलोकमनुशीलयन्॥ रेमेगोगोपगोपीनांरमयन्रूपवा क्कृतैः॥ ३६॥ अथानुस्मृत्यविप्रास्तेअन्वतप्यन्कृतागसः॥ यद्विश्वेश्वरयोर्याज्ञामहन्मनृविडंबयोः॥ ३७॥

नशक्नुमइतिचेत्तत्राह नेति प्रीतयेसुखायअनुरागायस्नेहवृद्धये अंगसंगः अंगाभ्यांसंगः॥ ३२॥अनसूयवः अदोषदृष्टयः॥ ३३॥ देहमिति तदीयं देहंतत्रविहायचैतन्येनभगवंतंप्राप्तेत्यर्थः ॥ ३४॥ ३५॥ अनुशीलयन् अनुकुर्वन् गोगोपगोपीनामितिकर्मणिषष्ठी रूपवाक्कृतैः रूपेणवाचाकृ तैश्वरित्रैश्वरमयन्तान्रमयितुंरेमइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ अनुस्मृतिप्रकारमाह नरानुकरणवतोर्विश्वेश्वरयोर्याज्ञायत्अहन्महतवंतः तत्कृतागसोवयमि त्यनुस्मृत्येत्यर्थः ॥ ३७ ॥